

toczyłowski

EUGENIUSZ TOCZYŁOWSKI

Eugeniusz Toczyłowski urodził się 13 września 1950 roku w Elku, gdzie ukończył szkołę podstawową. W liceum ogólnokształcącym, które ukończył w Oleśnicy Śląskiej (1968), został laureatem ogólnopolskiej olimpiady fizycznej. Dyplom magistra inżyniera elektronika uzyskał w 1973 roku na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej. Stopień doktora nauk technicznych otrzymał w 1976 roku na podstawie rozprawy *Dekompozycja obliczania złożonych systemów*, stopień naukowy doktora habilitowanego — w 1989 roku za monografię *Metody strukturalne optymalizacji do sterowania w dyskretnych systemach wytwarzania*, tytuł profesora uzyskał w 2004 roku. Od 1976 roku jest zatrudniony w Instytucie Automatyki i Informatyki Stosowanej Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych Politechniki Warszawskiej, obecnie jest profesorem zwyczajnym i kierownikiem Zakładu Badań Operacyjnych i Systemowych.

Podstawowe zainteresowania badawcze Eugeniusza Toczyłowskiego mieszczą się w obszarze rozwoju metodologii badań operacyjnych i systemowych, w tym modelowania i optymalizacji złożonych procesów decyzyjnych w różnorodnych klasach systemów dyskretnych i ciągłych. W latach 1973–1982 zajmował się głównie rozwojem metod analizy strukturalnej złożonych zadań optymalizacji zawierających wiele zmiennych decyzyjnych powiązanych dużą liczbą ograniczeń, w tym metod rozwikływania wielkich układów równań algebraicznych i algebraiczno-różniczkowych

oraz rozwojem dokładnych i przybliżonych metod programowania całkowitoliczbowego i dyskretnego. Od 1980 roku zajmował się rozwijaniem metodologii analizy strukturalnej do rozwiązywania złożonych zadań decyzyjnych w różnorodnych klasach zagadnień harmonogramowania i zarządzania procesów dyskretnych, formułowanych głównie podczas projektowania systemów informatycznych zarządzania i sterowania. Badania te były ściśle powiązane z rozwiązywaniem praktycznych problemów logistyki i zarządzania w takich przedsiębiorstwach jak RSW Prasa, Ursus, Unitra-Cemat, PSE oraz w korporacjach międzynarodowych Unilever i Lucas Aerospace. W rezultacie badania te doprowadziły do opracowania dokładnych i przybliżonych metod strukturalnych optymalizacji dla wielu trudnych klas problemów optymalizacji dyskretnych oraz pozwoliły na opracowanie ogólnej metodologii analizy i wykorzystania cech strukturalnych złożonych problemów decyzyjnych. Po 1989 roku obszar badań został poszerzony o prace projektowe z dziedziny projektowa-

Słowa kluczowe

- badania operacyjne
- systemy informatyczne
- optymalizacja
- procesy dyskretnie
- zarządzanie i sterowanie

Tnia systemów informatycznych do zarządzania i sterowania w warunkach konkurencji rynkowej, metod zarządzania procesem dydaktycznym w warunkach elastycznego studiowania, w tym metod harmonogramowania zajęć i rozdziału zasobów, opracowania modeli i metod harmonogramowania pracy jednostek wytwórczych na hurtowym rynku energii elektrycznej z uwzględnieniem różnorodnych ograniczeń technicznych, przesyłowych i systemowych warunków bezpieczeństwa. W latach 2000–2002 zostały przez niego opracowane teoretyczne modele rynkowego obrotu wielotowarowego w warunkach występowania istotnych ograniczeń, będące podstawą projektowania rozproszonych struktur zarządzania z wykorzystaniem procesów aukcyjnych. Obecnie modele te są wykorzystywane w ramach rozwijania standardu M3 i stosowane np. w energetyce i teleinformatyce. Jest autorem lub współautorem ponad 300 publikacji naukowych, w tym trzech monografii. Był promotorem w 13 zakończonych przewodach doktorskich.

W latach 1984–1986 był konsultantem naukowym projektu badawczego realizowanego dla międzynarodowej korporacji Unilever. W 1987 roku przebywał na rocznym kontrakcie badawczym w Control Systems Centre, University of Manchester, Institute of Science and

Technology. W latach 1995–2011 prowadził wiele prac badawczych na rzecz PSE i PSE-Operator związanych z projektowaniem, wdrażaniem i rozwojem rynku energii elektrycznej. Jest członkiem Społecznej Rady Narodowego Programu Redukcji Emisji oraz przewodniczącym zespołu ds. rynku energii.

Działalność dydaktyczna Eugeniusza Tochylowskiego splata się z jego działalnością naukową. Opracował i prowadził kilkanaście wykładów dla słuchaczy studiów dziennych oraz studiów doktoranckich. Tematyka obejmowała takie dziedziny, jak modele procesów dyskretnych, badania operacyjne, zarządzanie i harmonogramowanie procesów oraz optymalizacja dyskretna i sieciowa.

Był pełnomocnikiem dziekana ds. komputerowego systemu ERES (1990), prodziekanem ds. ogólnych, m.in. odpowiedzialnym za organizację i wdrożenie elastycznego systemu studiowania oraz nowego systemu układania zajęć (1990–1993), przewodniczącym dziekańskiej komisji ds. lokalowych, przewodniczącym komisji Rady Wydziału ds. elastycznego systemu studiowania (1991–1993). W latach 1993–1999 był przewodniczącym Rektorskiej Komisji ds. Komputeryzacji Uczelni. W latach 1994–2005 był kierownikiem specjalności Systemy informacyjno-decyzyjne.

